

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/103/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012211134
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012211134.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa AUTO ZEIT - GULAS, s. r. o., so sídlom Palisády 50, Bratislava, IČO: 45929386, zastúpeného LEGAL & CORP, s. r. o., so sídlom Gajova 11, Bratislava, proti odporcovi Daňovému úradu Bratislava, so sídlom Ševčenkova 32, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/2603/2012-237 z 24. apríla 2013 v časti výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/2603/2012-237 z 24. apríla 2013 o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) v súlade s ustanovením § 250t ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) zastavil konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, nakoľko dňa 14. marca 2013 došlo k ústnemu prerokovaniu protokolu č. 9102401/5/723574/13/StrK za účasti zástupcov oboch strán, čím bola daňová kontrola ukončená a odpadli tak dôvody na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol podľa § 250t ods. 6 OSP tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 135,89 eura na účet jeho právneho zástupcu, v lehote 15 dní od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Krajský súd zároveň poučil účastníkov konania o neprípustnosti podania odvolania proti tomuto uzneseniu. Odporca podal proti výroku napadnutého uznesenia krajského súdu týkajúceho sa náhrady trov konania odvolanie, domáhajúc sa jeho zmeny v podobe nepriznania náhrady trov konania navrhovateľovi.

Navrhovateľ odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) prejednal odvolanie odporcu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné ako

neprípustné odmietnuť.

V štvrtej hlave piatej časti OSP je upravené konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 250t a § 250u OSP), pričom v súlade s ustanovením § 250t ods. 8 OSP sa na toto konanie subsidiárne použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy piatej časti OSP, ak nie je v § 250t OSP ustanovené inak.

Podľa § 250t ods. 6 OSP predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Podľa § 250t ods. 7 OSP proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Rozhodovanie o ochrane proti nečinnosti orgánu verejnej správy je v ustanovení § 250t OSP upravené ako celok a je konaním jednoinštančným, čo vylučuje možnosť podať proti takému rozhodnutiu akýkoľvek opravný prostriedok a to nielen vo veci samej ale aj proti rozhodnutiu o náhrade trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu zistil, že navrhovateľ doručil dňa 05. decembra 2012 na Krajský súd v Bratislave návrh, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi pokračovať a rozhodnúť o ukončení daňovej kontroly. Z dokladov zaslaných do súdneho spisu krajský súd zistil, že dňa 14. marca 2013 došlo k ústnemu prerokovaniu protokolu č. 9102401/5/723574/13/StrK za účasti zástupcov oboch strán, čím bola daňová kontrola ukončená, čím odpadli dôvody na ďalšie konanie, a preto konanie podľa § 250t ods. 6 OSP zastavil a zaviazal odporcu k náhrade trov konania v sume 135,89 eura. Zároveň účastníkov správne poučil o nemožnosti podania odvolania.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Vzhľadom na to, že odporca podal odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému opravný prostriedok nie je prípustný, odvolací súd postupujúc podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s ustanovením § 250t ods. 7 OSP a § 246c ods. 1 vety prvej OSP odvolanie odmietol.

O trovách odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže odmietnutie odvolania má rovnaké procesné účinky ako zastavenie konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.